

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן גדעון הלוי ז"ל

בן הלה ונתן

נולד בעמק יזרעאל

בתאריך י"ב בתמוז תרצ"ח, 12/7/1938

התגורר בקיבוץ גבע

התגייס באוקטובר 1956

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ' בתשרי תשל"ד, 16/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 4 שורה: 2 קבר: 17

הותיר אחריו אישה

בן 35 בנופלו

קורות חיים

גדעון, בן הלה ונתן זכרונם לברכה, נולד ביום י"ב בתמוז תרצ"ח (12.7.1938) בקיבוץ גבע שבעמק יזרעאל, ולמד בבית הספר היסודי ובכיתות ההמשך בקיבוץ גבע. גדעון אהב את הלימודים ונמנה עם התלמידים המוכשרים בכיתה. הוא התייחס ללימודים בכובד ראש והרבה לשאול את מוריו קושיות מסובכות למדי. תפישתו המקורית, סקרנותו האינטלקטואלית ומחשבתו העצמית היו משולבות אצלו עם קפדנות ודייקנות בכל אשר עשה. כילד קרא גדעון הרבה - בעיקר ספרי הרפתקאות, ומשבגר - התרחבו תחומי התעניינותו, וכושר הזיכרון המעולה שלו סייע לו לקלוט כל מה שלמד וקרא. הוא היה ילד עליון ושובב, ומשבגר נעשה נער רגיש ועדין, שלבש מעטה של ציניות, היה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עוקצני בלשונו, ולעתים גם סגור ומופנם. גדעון היה פעיל בחברתו והגיע לעמדת מנהיגות בה, בתוקף מוסריותו וצניעותו. הוא הקדיש זמן רב למשחק השחמט ולענפי ספורט שונים - טניס שולחן, טניס ושחייה - ואף השתתף בתחרויות בתחומים אלה. אך יותר מכל אהב לטייל. אהבת הטבע אצלו הייתה משולבת בתפיסה אינטלקטואלית, הוא אהב את עצם הטיול ויחד עם זאת השתוקק להכיר את הארץ, לדעת את צמחייתה ולהבין את מבניה.

גדעון גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1956 והתנדב לסיירת הצנחנים. לאחר סיום הטירונות ולאחר שהשתלם בקורסים שונים, לרבות קורס קצינים, הוצב כמ"מ בפלוגת סיור ונ"ט. הוא היה קצין מצטיין ושימש אחד מעמודי התווך של המחלקה. הוא סיים את שירותו הסדיר בדרגת סגן.

לאחר שהשתחרר היה נקרא לתקופות של שירות מילואים פעיל. גדעון חזר לקיבוץ גבע ועבד בענפי הדגים והתמרים. יחד עם זאת ערך את עלון הקבוצה ועסק בלימוד ובהדרכה בתחום ידיעת הארץ, וכן ריכז את חברת הילדים. כמרכז חברת הילדים הקים חוג לסיירות, שהיה המשך לחוג לסיירות, שהוא עצמו התחנך בו לאהבת הארץ ולהכרתה. ואמנם הצליח להחדיר בילדים את אהבת הארץ ואת התשוקה לטיולים. בשנת 1965, כשהיה בן עשרים וחמש, עברו גדעון ואשתו צילה מגבע לבית-ספר שדה באילת. בתקופה זו עשה שעות רבות בחיק הטבע, והתעניינותו התמקדה בצמחיה של הנגב, וביחוד בשיטים. גם אחרי שעזב את הקיבוץ, נשאר גדעון "שמורת טבע קיבוצניקית" בלבושו ובהתנהגותו; היה בלתי-אמצעי במגעיו עם אנשים, ונשאר רתוק בקשרים אמיצים לגבע ולחבריו בהתיישבות. בשנים 1966-1967 שירת גדעון כסרן במשלחת הצבאית לסיירה-לאונה שבאפריקה, ועסק שם בהדרכה. התקופה שעשה באפריקה העניקה לו אפשרויות רבות להסתכלות וללימוד הצומח והחי, ואף להתבוננות באנשים, בתבונה ובהומור - כהרגלו. לאחר שובו ארצה, ועם תום מלחמת ששת הימים, החל גדעון בלימודים אקדמיים. במשך השנה הראשונה השלים את בחינות הבגרות, ובו בזמן למד גיאוגרפיה, גיאולוגיה וקלימטולוגיה. את הלימודים לתואר בוגר במקצועות אלה השלים בהצטיינות, לרבות לימודי הבוטניקה. אחרי-כן המשיך בלימודים לתואר השני, שכללו מחקר והדרכה במעבדות. בתקופת הלימודים פתח גדעון במלחמה פרטית, במכתבים וברשימות בעיתונים, נגד גילויים של רשלנות ונגד יומרות מצד הממסד והממשלה. כל מיועדיו הכירוהו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כטיפוס של "איכפתניק". הוא התמסר ללימודיו בכישרון ובשקידה, ונהנה מעצם המאמץ הכרוך בלימודים הקשים. עצי השיטים שעניינו אותו מימי שהותו באילת היו נושא לעבודת-הגמר שלו. עבודה זו הייתה כרוכה בהרבה תצפיות, נסיעות, קריאה ועיבוד נתונים. גדעון טרח ללבן ביסודיות, אפילו תחומים הרחוקים לכאורה מגוף המחקר. במקביל ללימודים עסק בהדרכה במדור לאקולוגיה, במחלקה לבוטניקה, והשכיל להדביק את תלמידיו בהתלהבותו. כמו כן מצא פנאי אף להשתתף במחקר על צמחיית סיני, מתוך אהבתו לטיולים וצמאוונו להוסיף דעת. הוא סיים את לימודי התואר השני בהצטיינות. בשנת 1972 החל גדעון להרצות לפני סטודנטים לגיאוגרפיה באוניברסיטת הנגב והדריך שם סיורים. תלמידיו העריכו אותו ביותר ואהבו את העבודה אתו, והוא מצדו נהג בהם כבוד והתייחס בהערכה לעבודותיהם. בהיותו איש מחקר יסודי ומעמיק ואיש מדע המבקש את השלמות, החל לעבוד על עבודת הדוקטורט שלו, אך לא הספיק להשלים אותה. למען הכנת העבודה צריך היה ללמוד מקצועות-עזר שלמים, אך דווקא בכך טמונים היו אתגר ועניין שגדעון חיפש אותם תמיד, בכל אשר פנה. ויחד עם כל עיסוקיו, ומערכת הלימודים והעבודה הסבוכה, ידע לשאת עיניו מהחומר המדעי, לראות את העולם, להתרועע ולחטוף שיחה רגועה עם ידידים, שראו בו חבר טוב ועמית מעניין לוויכוחים. הוא הספיק אף לפרסם מספר פרסומים מדעיים בחוברות מדעיות בארץ ומחוצה לה. במלחמת יום הכיפורים השתתף גדעון בקרבות הבלימה נגד המצרים בסיני. בקרב שהתחולל ביום כ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973) ליד "החוה הסינית", באזור צומת "טרטור-לקסיקון", נפגע גדעון ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה.

לאחר מותו הוציא קיבוץ גבע לאור חוברת לזכרו, ובה דברי חברים על דמותו ועל פועלו בתחום המדע; כן יצאה לאור חוברת לזכר חללי האוניברסיטה, ובה רשימה לזכרו; בט"ו בשבט תשל"ה נחנך בבית-ספר שדה באילת חדר-עיון המארח ימי-עיון לזכרו, ובו ספרייה מקצועית; בכ"א בתמוז תשל"ה הוענק לגדעון ז"ל תואר דוקטור לפילוסופיה, על עבודת הדוקטורט שלו, שהושלמה על-ידי חבריו.